

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 2 dhjetor 2013
Nr.ref.:RK511/13

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI81/13

Parashtrues

Agjencia Kosovare e Privatizimit

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Kolegji të Ankesave të
Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës,
DHPGJS. nr. AC-II-12-0212, të 7 marsit 2013**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtruesi i kërkesës është Agjencia Kosovare e Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Parashtruesi), përfaqësuar nga z. Shefik Kurteshi.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktvendimin e Kolegjit të Ankesave të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës, nr. AC-II-12-0212, të 7 marsit 2013 (në tekstin e mëtejme: DHPGJS), të cilin parashtruesi e ka pranuar më 23 mars 2013.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Kolegjit të Ankesave të DHPGJS-së, nr. AC-II-12-0212, të 7 marsit 2013, përkitazi me kontestin e pronës dhe kompetencat e Agjencisë Kosovare të Privatizimit që kanë të bëjnë me pronat shoqërore.

Baza juridike

4. Neni 113.7, në lidhje me nenin 21.4 të Kushtetutës, neni 47 i Ligjit Nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, i 16 dhjetorit 2008, i hyrë në fuqi më 15 janarit 2009 (në tekstin e mëtejme: Ligji); dhe në rregulli 56 (2) i Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

5. Më 7 qershor 2013, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatë.
6. Më 20 qershor 2013, Kryetari i Gjykatës Kushtetuese me vendimin nr. GJR.81/13, caktoi gjyqtaren Snezhana Botusharova Gjyqtare raportuese. Në të njëjtën ditë, Kryetari i Gjykatës Kushtetuese me vendimin nr. KSH.81/13, caktoi anëtarët e Kolegjit shqyrtues në përbërje të gjyqtarëve: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Prof. dr. Enver Hasani.
7. Më 9 korrik 2013, Gjykata njoftoi përfaqësuesin e parashtruesit të kërkesës dhe DHPGJS-në, për regjistrimin e kërkesës.
8. Më 22 tetor 2013, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës, në përbërje të plotë, papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

9. Parashtruesi i kërkesës pohon se ndërmarrja Euro Vetfarm sh.p.k nga Prishtina (padiësja) kundër të paditurës, ndërmarrjes për furnizimin dhe prodhimin e barnave, "Vetfarm" sh.a, me seli në Beograd, kishte ushtruar kërkesëpadi në Gjykatën Komunale të Prishtinës. Objekt i shqyrtimit të kësaj çështjeje juridike ishte e drejta e njohjes së pronësisë sipas kontratës Ov. Br. 23887/2009, të 3 shtatorit 2009, të vërtetuar nga Gjykata Komunale në Beograd, përkitazi me shitblerjen e paluajtshmërisë (shtëpisë-ndërtesës) me sipërfaqe prej 0.09,68 hektar dhe të drejtën e shfrytëzimit të përbashkët të oborrit me sipërfaqe prej 0.12,26 hektar.

10. Më 19 shkurt 2010, Gjykata Komunale në Prishtinë (Aktgjykimi C. nr. 2134/2009) aprovoi si të bazuar kërkesëpadinë e ushtruar nga ndërmarrja Euro Vetfarm sh.p.k. në Prishtinë (padiësja). Me këtë aktgjykim është vërtetuar se ndërmarrja Euro Vetfarm sh.p.k. në Prishtinë, bazuar në kontratën për shitblerjen e paluajtshmërisë, e ka fituar të drejtën e pronësisë në paluajtshmërinë e cila gjendet në Prishtinë, në rr. "Xhemail Prishtina" nr. 5, me kulturë shtëpi-ndërtesë, me sipërfaqe prej 0.09,68 hektar dhe të drejtën e shfrytëzimit të përbashkët të oborrit në sipërfaqe prej 0.12,26 hektar, e në sipërfaqe të përgjithshme të shtëpisë dhe oborrit prej 0.21.94 hektar. Prona është e regjistruar si ngastër kadastrale nr. 4724 dhe e evidentuar sipas listës poseduese nr. 1590, sipas certifikatës për të drejtat e pronës së paluajtshme UL-71914059-1590 ZK Prishtinë.
11. Gjykata Komunale në Prishtinë, me Aktgjykimin C. nr. 2134/2009, e kishte detyruar të paditurën, ndërmarrjen "Vetfarm" sh.a. në Beograd që t'ia njohë të drejtën e pronësisë ndërmarrjes Euro-Vetfarm Sh.p.k. në Prishtinë dhe të drejtën e shfrytëzimit të përhershëm të paluajtshmërisë në fjalë. Po ashtu, me këtë aktgjykim është detyruar Drejtorja për Kadastër, Gjeodezi dhe Pronë në Prishtinë, që paluajtshmërinë në fjalë ta regjistrojë dhe ta bartë nga e paditura "Vetfarm" sh.a. në Beograd, te padiësja Euro Vetfarm sh.p.k. në Prishtinë, në afat prej 15 (pesëmbëdhjetë) ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së aktgjykimit.
12. Më 26 prill 2010, Zyra Kadastrale Komunale në Prishtinë (në tekstin e mëtejme: ZKK), bazuar në kërkesën e ndërmarrjes Euro Vetfarm Sh.p.k., me nr. Reference: 05-952-1776, të 8 prillit 2010, sipas Aktgjykimit C. nr. 2134/2009, të 19 shkurtit 2010, të Gjykatës Komunale në Prishtinë, kërkoi nga AKP-ja dhënien e pëlqimit për regjistrimin e pronës në librin kadastral në emër të pronarit të ri (padiëses) Euro Vetfarm sh.p.k. në Prishtinë. ZKK-ja në Prishtinë gjithashtu nga AKP-ja ka kërkuar sqarime sa i përket pronës në fjalë, nëse e njëjta është aset i ndonjë shoqërie aksionare apo ndërmarrjeje shoqërore si dhe emërtimin e saktë të ndërmarrjes, e cila në ZKK në Prishtinë, evidentohet si "Vetfarm" dhe "Vetprom".
13. Më 8 qershor 2010, parashtruesi i kërkesës (AKP-ja), pasi që është njoftuar nga ZKK-ja në Prishtinë, përkitazi me Aktgjykimin C. nr. 2134/2009, të 19 shkurtit 2010, të Gjykatës Komunale të Prishtinës, ushtroi të drejtën e ankesës në DHPGJS, duke kërkuar anulimin e zbatimit të Aktgjykimit C. nr. 2134/2009, të 19 shkurtit 2010 dhe aprovimin e propozimit për lëshimin e masës së përkohshme përkitazi me regjistrimin e paluajtshmërisë kontestuese në emër të pronarit të ri Euro Vetfarm sh.p.k. në Prishtinë, nga ZKK-ja e Prishtinës. Ankesa e parashtruesit (AKP-së) është bazuar në faktin se, sipas Ligjit 03/L-067, AKP-ja është kompetente të administrojë me ndërmarrjet shoqërore në Kosovë.
14. Më 1 korrik 2012, Trupit gjyqësor i DHPGJS-së (Aktvendimi SCA-10-0043) miratoi kërkesën e parashtruesit për aplikimin e masës së përkohshme, duke ia ndaluar ZKK-së së Prishtinës transferimin dhe regjistrimin e pronës në librin kadastral, sipas urdhrit të Aktgjykimit C. nr. 2134/2009, të 19 shkurtit 2010, të Gjykatës Komunale të Prishtinës, derisa DHPGJS-ja të bjerë aktgjykim për këtë çështje.

15. Më 15 korrik 2010, Euro Vetfarm sh.p.k. në Prishtinë, kundër aktvendimit të Trupit gjyqësor të DHPGJS-së, përkitazi me aplikimin e masës së përkohshme, ushtroi ankesë pranë Kolegjit të Ankesave në DHPGJS. Kjo ndërmarrje, përmes ankesës së ushtuar ka kërkuar ndryshimin e Aktvendimit SCA-10-0043, të 1 korrikut 2010, të DHPGJS-së dhe lënien në fuqi të Aktgjykimit C. nr. 2134/2009, të Gjykatës Komunale në Prishtinë, të 19 shkurtit 2010. Autoritetet e Euro Vetfarm sh.p.k. në Prishtinë kanë kundërshtuar aktvendimin e trupit gjykues të DHPGJS-së duke pretenduar që DHPGJS-ja nuk është kompetente që të gjykojë rastet që kanë të bëjnë me shoqëritë aksionare, por vetëm me ndërmarrjet shoqërore.
16. Më 22 mars 2011, Kolegji i Ankesave i DHPGJS-së (Aktvendimi: ASC-10-0049) refuzoi ankesën ndërmarrjes Euro Vetfarm sh.p.k. në Prishtinë dhe vërtetoi Aktvendimin e Trupit gjykues të DHPGJS-së, SCA-10-0043, të 1 korrikut 2010 përkitazi me miratimin e kërkesës së parashtruesit (AKP-së) për aplikimin e masës së përkohshme, që ndalonte transferimin dhe regjistrimin e pronës në librat kadastralë në ZKK, në Prishtinë.
17. Më 7 mars 2013, Kolegji i Ankesave i DHPGJS-së (Aktvendimi: AC-II-12-0212), pas shqyrtimit në tërësi të rastit, hodhi poshtë si të papranueshme ankesën e parashtruesit të ushtuar kundër Aktgjykimi C. nr. 2134/2009, të 19 shkurtit 2010, të Gjykatës Komunale të Prishtinës. Arsyeimi i aktvendimit të Kolegjit të Ankesave të DHPGJS-së, si në vijim:

“AKP-ja në ankesë pretendon se më 26 prill 2010 është njoftuar për aktgjykimin e Gjykatës Komunale. Nga shkresat e lëndës është e qartë se të paditurës (NSH për prodhimin dhe furnizimin e barnave export-import Vetfarm Beograd) aktgjykimi i Gjykatës Komunale i është dorëzuar më 25 mars 2010, e cila më 6 prill 2010 me parashtruesin e dorëzuar në Gjykatën Komunale të Prishtinës, ka deklaruar se heq dorë nga ankesa. Në këtë kohë, AKP-ja ishte themeluar dhe ishte operacionale. Është një fakt i padiskutueshëm fakti se ankuesja nuk e ka parashtruar një ankesë në DHPGJS në afat kohor prej 60 ditëve, kundër aktgjykimit të Gjykatës Komunale. Fakti nëse ishte njoftuar me kohë për aktgjykimin nuk është provuar nga AKP-ja dhe barra e të provuarit i bie asaj.

[...]

Kolegji i Apelit për shkak të ankesës së paafatshme, vlerëson se tani nuk është mundësia e tij të deklarohet, nëse lidhur me padinë kjo gjykatë kishte juridiksion dhe nëse titulli ligjor (Kontrata për blerjen e aseteve) në bazë të cilit kërkohet transferimi i pronës së kontestuar ishte i bazuar në ligj, për shkak se ankesa e paafatshme e AKP-së e pengon proceduralisht Kolegjin e Apelit të shkojë më tej dhe t'i shqyrtojë meritat e aktgjykimit të ankimuar.

Andaj, siç është vendosur tanimë nga jurisprudenca e Kolegjit të Apelit (ASC-11-0094) në raste të tilla, nuk mund të konsiderohet të jetë i justifikueshëm anulimi i një aktgjykimi i cili tani është bërë i formës së prerë, bazuar në apelin e paafatshëm të parashtruar nga AKP-ja pas më tepër se dy muajve nga koha kur kishte kaluar afati për ankesë dhe sidomos pas heqjes dorë nga ankesa nga i autorizuari i caktuar nga vetë e paditura.

Një ndër parimet themelore të secilit ligj të zbatueshëm është prodhimi i sigurisë ligjore për palët përmes ligjit dhe vendimeve gjyqësore. Vendimet e

formës së prerë në të cilat palët me vetëdije i lëshojnë afatet ligjore për t'i kontestuar ato, apo heqjen dorë nga ankesa, nuk mund të jenë objekt i ndërhyrjeve gjyqësore për t'i ndryshuar më vonë ato, vetëm se pala pas afatit në një moment kohor ka interes t'i ndryshojë ato, ngase kjo shkakton pasiguri juridike për palët e përfshira. Në këtë rast shqyrtimi i meritave të ankesës së paafatshme të AKP-së, e cila nuk ishte e përfshirë në procedurë para Gjykatës Komunale, të paraqitur ndaj aktgjykimit të ankimuar, do të cenonte të drejtën e palëve në procedurë për një gjykim të drejtë të bazuar në nenin 6 (1) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (Për këtë ka një pikëpamje të ngjashme ligjore nga Gjykata e Strasburgut, Rasti Brumarescu vs. Rumania, për shkeljen e nenit 6 të Konventës, dhe të drejtës për gjykim të drejtë, në rast të ndërhyrjes në vendimin e formës së prerë për shkak të parashtrimit të mjetit juridik jashtë afatit).

Për më tepër, në këtë rast AKP-ja ka paraqitur ankesë kundër aktgjykimit të Gjykatës Komunale të Prishtinës, në procedurat e së cilës ajo nuk ishte palë. Palë e paditur është një ndërmarrje nga Republika e Serbisë, andaj siç është vendosur tani nga jurisprudenca e Kolegjit të Apelit (AC-II-12-0058), në rastet të tilla ankesa është e papranueshme edhe për faktin se në bazë të nenit 5.2 të Shtojcës së LDHP-ste, e paditura me seli jashtë vendit (pavarësisht statusit të pasqaruar ligjor të saj dhe pronës së kontestuar që e ka në Prishtinë), nuk mund të jetë palë në procedurat para kolegjeve të DHPGJS-së”.

18. Më 27 mars 2013, parashtruesi, kundër Aktvendimit të Kolegjit të Ankesave të DHPGJS-së, nr. AC-II-12-0212, të 7 marsit 2013, ushtroi propozim në Zyrën e Prokurorisë së Shtetit për iniciimin e kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë. Parashtruesi në propozimin për iniciimin e kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë, ka cekur se aktvendimi i Kolegjit të Ankesave të DHPGJS-së është i kundërligjshëm sepse nuk është i bazuar në argumente ligjore dhe arsytimi i aktvendimit nuk është i mjaftueshëm dhe bindës dhe për këtë arsye i kundërshton pohimet e Kolegjit të Ankesave të DHPGJS-së, për hedhjen poshtë të ankesës si të paafatshme nga instanca në fjalë.
19. Më 25 prill 2013, Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit (Njoftimi KML C. nr. 44/13, i 12 prillit 2013) njofton parashtruesin se nuk ka gjetur bazë ligjore për të ushtruar kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

20. Parashtruesi i kërkesës pretendon se autoritetet gjyqësore, përkatësisht Kolegji i Ankesave të DHPGJS-së (Aktvendimi: AC-II-12-0212, i 7 marsit 2013) ka shkelur të drejtat kushtetuese të garantuara me nenin 102. paragrafi 3 të Kushtetutës, si dhe të drejtën për një “gjykim të drejtë dhe të paanshëm”, të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe me nenin 6 të KEDNJ-së.
21. Parashtruesi pretendon se Gjykata Komunale në Prishtinë, duke vendosur për kontestin pronësor në fjalë, ka shkelur dispozitat e nenit 5.1 (a) (i) dhe 5.1 (a) (ii) të ligjit për AKP-në (Ligjit nr. 03/L-067), i cili ishte në fuqi dhe që parasheh se:

5.1 (a) "Agjencia është e autorizuar që të administrojë

(i) ndërmarrjet në pronësi shoqërore, pavarësisht nëse i janë nënshtruar transformimit apo jo; dhe

(ii) të gjitha asetet që ndodhen në territorin e Kosovës, pavarësisht a janë të organizuara si subjekt apo jo, të cilat kanë qenë pronë në pronësi shoqërore me ose para 22 Marsit 1989, pavarësisht nëse i janë nënshtruar transformimit apo jo, sipas Nenit 5.1 (b) më poshtë; dhe [...]

22. Parashtruesi pohon se: "edhe përkundër obligimit ligjor të përcaktuar me nenin 102.3 të Kushtetutës së Kosovës që "gjykatat vendosin në bazë të kushtetutës dhe ligjit", Gjykata Komunale në Prishtinë, ka shkelur nenin 5.1 dhe 29.1 të Ligjit për AKP-në (Ligji nr. 03/L-067) ligji i cili ka qenë në fuqi në kohën e parashtrimit të padisë, si dhe nenin 75.3, 76 dhe 77.1 të Ligjit të Procedurës Kontestimore (Ligji, nr. 03/L-006); nenin 4.1 pikën 4 dhe 5 të Rregullores së UNMIK-ut 2008/4 për DHPGJS, i cili ka të bëjë me çështjet që janë të lidhura me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, prandaj shqyrtimi dhe nxjerrja e Aktgjykimit C. nr. 2134/2009 të 19 shkurtit 2010, ishte i kundërligjshëm dhe cenon Kushtetutën dhe ligjet në fuqi të Republikës së Kosovës. "
23. Parashtruesi, posaçërisht pretendon se: "Kolegji i Ankesave i DHPGJS-së, kur ka vendosur për ankesën e AKP-së, duke mos e shqyrtuar objektin e kontestit pronësor, përkritazi me mungesën e juridiksionit të Gjykatës Komunale në Prishtinë, vendosi në kundërshtim me nenin 102.3 të Kushtetutës dhe në kundërshtim me kërkesat e nenit 6 të KEDNJ-së, e drejtë kjo e garantuar edhe me nenin 31 të Kushtetutës duke hedhur poshtë ankesën e parashtruesit si të jashtafatshme".
24. Për më tepër, parashtruesi pretendon se, Ankesa në DHPGJS është ushtruar brenda afatit ligjor, pasi që më 26 prill 2010, për herë të parë ishte njoftuar për Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë C.nr.2134/2009, të 19 shkurtit 2010, nga ZKK-ja në Prishtinë.

Pranueshmëria e kërkesës

25. Në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë mbi kërkesën e parashtruesit, Gjykata duhet të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kërkesat e parapara me Kushtetutë, siç specifikohen më tutje në Ligj dhe Rregullore të punës të Gjykatës.
26. Në këtë rast, Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, që parasheh se:
- 113.7 "Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.*
27. Dhe nenit 21. paragrafi 4, të Kushtetutës që përcakton se:

21.4 “Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejné edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme”.

28. Gjykata Kushtetuese, pasi shqyrtoi në tërësi të gjitha provat dhe argumentet e prezantuara nga parashtruesi, vëren se, parashtruesi ankohet kryesisht kundër vendimit të Kolegjit të Ankesave të DHPGJS-së, me të cilin është hedhur poshtë ankesa e parashtruesit, si e jashtëafatshme. Parashtruesi me ankesën e tij kishte kërkuar që Kolegji i Ankesave i DHPGJS-së të shpallte të pavlefshëm aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë për shkak të vendosjes së rastit nga e njëjta në mungesë të juridiksionit.
29. Për qëllime të pranueshmërisë, Gjykata, gjithashtu duhet të marrë parasysh nëse kërkesa e parashtruesit i përmbush kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara në rregullin 36 (1) c) dhe dispozitat e rregullit 36 (2) të Rregullores së punës, që parashohin si në vijim:

36(1) “Gjykata mund t'i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:

[...]

c) Kërkesa është qartazi e bazuar”

36(2) “Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

a) kërkesa nuk arsyetohet prima facie;

b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese;

c) Gjykata gjen që parashtruesi nuk është subjekt i ndonjë shkeljeje të të drejtave të garantuara me Kushtetutë; ose

d) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

30. Sa i përket pretendimit të parashtruesit se: “Kolegji i Ankesave i DHPGJS-së, vendosi në kundërshtim me Kushtetutën dhe me ligjet e aplikueshme të Republikës së Kosovës”, Gjykata konsideron se aktvendimi i Kolegjit të Ankesave i DHPGJS-së, në materie nuk përmban shkelje kushtetuese të të drejtave, sepse parashtruesi nuk ka arritur të argumentojë, se si dhe pse ky vendim i kolegjit ishte i paarsyetuar dhe arbitrar.
31. Gjykata rikujton se rasti duhet ndërtuar mbi bazën e argumentimit kushtetues, në mënyrë që Gjykata të intervenojë.
32. Arsyetimi i vendimit të Kolegjit të Ankesave të DHPGJS-së mbështetet kryesisht në parimin e garantimit të sigurisë juridike të vendimeve gjyqësore të formës së prerë, duke e mbështetur arsyetimin e vendimit në harmoni me praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, përkitazi me rastet e natyrave analoge. Në vijim, konkludimi i Kolegjit përkitazi me rastin:

“Një ndër parimet themelore të secilit ligj të zbatueshëm është prodhimi i sigurisë ligjore për palët përmes ligjit dhe vendimeve gjyqësore. Vendimet e formës së prerë në të cilat palët me vetëdije i lëshojnë afatet ligjore për t’i kontestuar ato, apo heqjen dorë nga ankesa, nuk mund të jenë objekt i ndërhyrjeve gjyqësore për t’i ndryshuar më vonë ato, vetëm se pala pas afatit në një moment kohor ka interes t’i ndryshojë ato, ngase kjo shkakton pasiguri juridike për palët e përfshira. Në këtë rast shqyrtimi i meritave të ankesës së paafatshme të AKP-së, e cila nuk ishte e përfshirë në procedurë para Gjykatës Komunale, të paraqitur ndaj aktgjykimit të ankimuar, do të cenonte të drejtën e palëve në procedurë për një gjykim të drejtë të bazuar në nenin 6 (1) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (Për këtë ka një pikëpamje të ngjashme ligjore nga Gjykata e Strasburgut, Rasti *Brumarescu vs. Rumania*, për shkeljen e nenit 6 të Konventës, dhe Të Drejtës për Gjykim të Drejtë, në rast të ndërhyrjes në vendimin e formës së prerë për shkak të parashtrimit të mjetit juridik jashtë afatit).

33. Ndërsa sa i përket pretendimit të parashtruesit, përkitazi me faktin se: “Gjykata Komunale në Prishtinë, duke vendosur për kontestin, ka shkelur nenin 5.1 dhe 29.1 të Ligjit për AKP-në (Ligji nr. 03/L-067), ligj i cili ka qenë në fuqi në kohën e parashtrimit të padisë, si dhe nenin 75.3, 76 dhe 77.1 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (Ligji, nr. 03/L-006); nenin 4.1 pikën 4 dhe 5 të Rregullores së UNMIK-ut 2008/4 për DHPGJS, i cili ka të bëjë me çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit”, Gjykata thekson se, baza e ankesës së parashtruesit përmban pretendime që kanë të bëjnë me shkelje substanciale të dispozitave ligjore të aplikuara dhe të procedurës kontestimore.
34. Prandaj, Gjykata konsideron se pretendime të tilla mund të jenë të fushës së ligjshmërisë.
35. Gjykata rithekson se, nuk është detyrë e saj që të vlerësojë ligjshmërinë dhe saktësinë e vendimeve të dhëna nga gjykatat e rregullta, përveç nëse ka prova bindëse se vendimet e tilla janë dhënë në një mënyrë dukshëm të padrejtë dhe të paqartë.
28. Detyra e Gjykatës, lidhur me shkeljet e supozuara të të drejtave kushtetuese, është që të analizojë dhe të vlerësojë nëse procedurat, në tërësinë e tyre, kanë qenë të drejta dhe në pajtueshmëri me mbrojtjen shprehimisht të përcaktuar me Kushtetutë. Pra, Gjykata Kushtetuese nuk është gjykatë e shkallës së katërt, kur i shqyrton vendimet e nxjerra nga gjykatat e instancave më të ulëta. Është detyrë e gjykatave të rregullta t’i interpretojnë dhe t’i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (*Shih, mutatis mutandis, Garcia Ruiz kundër Spanjës [GC], nr. 30544/96, paragrafi 28, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut [GJEDNJ] 1999-I*).
36. Në rastin konkret, parashtruesi nuk ka paraqitur asnjë provë që tregon se shkeljet e supozuara të përmendura në kërkesë, përbejnë shkelje të të drejtave kushtetuese (*Shih, Vanek kundër Republikës Sllovaqe, Vendimi i GJEDNJ-së për pranueshmërinë e kërkesës, nr. 53363/99, i 31 majit 2005*).

37. Për më tepër, Gjykata nuk mund të konsiderojë se procedurat përkatëse të zhvilluara në Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme, kanë qenë në ndonjë mënyrë të padrejta apo arbitrare (*Shih, mutatis mutandis, Shub vs. Lithuania, Vendimi i GJEDNJ-së për pranueshmërinë e kërkesës Nr. 17064/06, i 30 qershorit 2009*).
38. Në tërësi, Gjykata konstaton se kërkesa e parashtruesit nuk i përmbush kriteret e pranueshmërisë, sepse parashtruesi ka dështuar të provojë se me vendimin e kontestuar i janë shkelur atij të drejtat e garantuara me Kushtetutë.
39. Prandaj, në pajtim me rregullin 36 (2) b) të Rregullores së punës, kërkesa e parashtruesit konsiderohet qartazi e pabazuar dhe si e tillë e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, në pajtim me rregullin 36 (2) b) dhe d) si dhe rregullin 56 (2) të Rregullores, më 22 tetor 2013, njëzëri

VENDOS

- I. TA REFUZOJË kërkesën si të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në pajtim me nenin 20 (4) të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

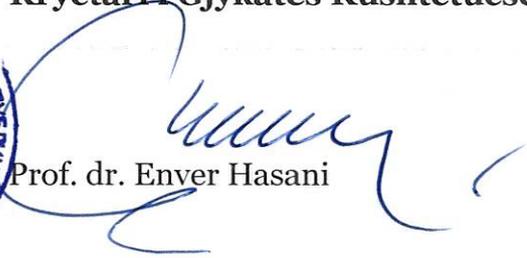
Gjyqtari raportues

Snezhana Botusharova

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani